

Sygn. akt III RC 71/23

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2023r.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący: sędzia Dariusz Ratajczak

Protokolant: sekr. sąd. Monika Bukowska

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2023r. w Wągrowcu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich T. i J. rodz. S. reprezentowanych przez matkę J. S. (1)

przeciwko R. S.

o podwyższenie alimentów

zasądza od pozwanego R. S. na rzecz małoletniego powoda T. S. podwyższoną rentę alimentacyjną w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 07.03.2023r. płatną z góry do 10 - tego dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat do rąk matki J. S. (1), w miejsce alimentów orzeczonych wyrokiem z dnia 13.06.2019r. w sprawie XIV C 1221/18 Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w P.,

zasądza od pozwanego R. S. na rzecz małoletniej powódki J. S. (2) podwyższoną rentę alimentacyjną w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 07.03.2023r. płatną z góry do 10 - tego dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat do rąk matki J. S. (1), w miejsce alimentów orzeczonych wyrokiem z dnia 13.06.2019r. w sprawie XIV C 1221/18 Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w P.;

w pozostałym zakresie powództwo oddała,

zasądza od pozwanego R. S. solidarnie na rzecz małoletnich powodów T. i J. rodz. S. kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w zapłacie,

nakazuje ściągnąć od pozwanego R. S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wągrowcu kwotę 1.560 zł tytułem kosztów sądowych,

wyroкови w punkcie 1 i 2 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Dariusz Ratajczak

Sygn. akt III RC 71/23

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19.06.2023 r.

Pozwem złożony dnia 07.03.2023 r. przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów, reprezentowana przez pełnomocnika, wniosła o zasądzenie od pozwanego R. S. podwyższonej renty alimentacyjnej w kwocie po 1.300 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich i to w miejsce renty alimentacyjnej zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Wydział Cywilny wydanym dnia 13.06.2019r. w sprawie sygn. akt XIV C 1221/18 oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletnich kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że od czasu poprzedniego ustalenia wysokości renty alimentacyjnej należnej małoletnim od ich ojca upłynęły 4 lata i w tym czasie nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb dzieci oraz wysokości kosztów ich zaspokojenia, co związane jest z naturalnym rozwojem małoletnich oraz ogólnym wzrostem cen towarów i usług. Obecnie całkowite miesięczne koszty utrzymania T. i J. wynoszą 6.544 zł, a pozwany, który w mniejszym zakresie dokłada osobistych starań o ich utrzymanie i wychowanie, powinien wydatki te pokrywać przynajmniej w połowie.

W odpowiedzi na pozew, R. S., reprezentowany przez pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości kwestionując jakoby w sytuacji małoletnich powodów zaszły istotne zmiany uzasadniające ponowne ustalenie wysokości jego obowiązku alimentacyjnego względem nich oraz podnosząc, że strona powodowa nie wskazała na czym zmiany te miałyby polegać ani nie przedstawiła, nie wykazała podawanych przez siebie kosztów utrzymania małoletnich tak co do zasady jak i co do wysokości. Dalej pozwany podniósł, że małoletni zamieszkują w czteroosobowym gospodarstwie domowym wraz z partnerem ich matki. W jego ocenie na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb każdego z dzieci wystarczającą jest kwota 1.126 zł miesięcznie dla T. i 1.246 zł miesięcznie dla J., a poza alimentami przekazuje dzieciom w razie potrzeby ok. 100 zł miesięcznie tytułem kieszonkowego. Co do swojej sytuacji pozwany wskazał, że pozostaje obecnie w związku, a jego partnerka jest w ciąży, zaś z tytułu prowadzonej przez siebie działalności uzyskał w 2022 r. dochód w kwocie 27.613 zł. W tych okolicznościach dotychczasowe alimenty odpowiadają wysokości kosztom, utrzymania małoletnich powodów oraz możliwościom zarobkowym pozwanego.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni T. S. ur. (...) i J. S. (2) ur. (...) są dziećmi R. S. i J. S. (1), pochodzącymi z ich związku małżeńskiego, rozwiązanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P. z dnia 13.06.2019 r., sygn. akt XIV C 1221/18. Na mocy tego orzeczenia R. S. zobowiązany został do łożenia na rzecz małoletnich dzieci alimentów w kwotach po 855 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich. Uregulowane zostały także kontakty pozwanego z małoletnimi.

Od tego czasu upłynęły 4 lata i w tym czasie nastąpiły zmiany w sytuacji małoletnich powodów. Obecnie T. i J. rodz. S. zamieszkują wraz z matką w wynajmowanym lokalu w (...), którego średnie miesięczne koszty utrzymania wynoszą 2.400 zł, w tym czynsz – 1000 zł, ogrzewanie – 1000 zł, prąd – 250 zł, woda – 85 zł i Internet – 70 zł. W lokalu tym pomieszkuje także obecny partner J. S. (1) i w związku z tym pokrywa on ¼ kosztów utrzymania mieszkania. Matka małoletnich uiszcza opłatę za wywóz odpadów komunalnych w kwocie po 90 zł miesięcznie. Udział każdego z małoletnich powodów w kosztach utrzymania mieszkania wynosi 630 zł miesięcznie. Nadto obecnie zarówno T. jak i J. uczęszczają już do szkoły podstawowej w (...). Podręczniki do nauki zapewniane są powodom bez opłat, matka małoletnich opłaca jednak składki klasowe, składkę na radę rodziców, ubezpieczenie oraz opłaty za wycieczki szkolne. Co roku J. S. (1) zakupuje także dla małoletnich wyprawki, przy czym część z tych wydatków finansowana jest z kwoty 300 zł, którą raz w roku matka małoletnich pobiera na rzecz każdego z powodów z programu (...). Średni miesięczny koszt związany z pokryciem wszystkich tych wydatków, w zakresie w jakim nie są one pokrywane z dofinansowania z programu (...) wynosi po 60 zł na rzecz każdego z małoletnich. Poza nauką w szkole T. korzysta z korepetycji z języka angielskiego, natomiast małoletnia J. uczęszcza na zajęcia plastyczne oraz zumbę. Średni miesięczny wydatek

na pokrycie kosztów zajęć dodatkowych, korepetycji oraz na rozrywkę wynosi około 200 zł miesięcznie. Wydatki na wyżywienie T. i J., w tym na opłacenie obiadów szkolnych, z których korzystają oboje wynoszą średnio 600 zł miesięcznie. Natomiast na zakup środków higieny i czystości oraz kosmetyków dla każdego z dzieci niezbędna jest kwota 60 zł miesięcznie. Co do zasady małoletni nie chorują przewlekłe, pozostają jednak pod opieką ortodonta i noszą aparaty ortodontyczne, a nadto zapadają na sezonowe infekcje. Średni miesięczny koszt związany z opłatą wizyt u ortodonta i zakupem leków na sezonowe infekcje wynosi po 200 zł dla każdego z małoletnich dzieci pozwanego. Na pokrycie udziału T. i J. w kosztach zakupu paliwa na dojazdy do ortodonta, na zakupy itp. niezbędna jest kwota 60 zł miesięcznie. Natomiast na zakup odzieży i obuwia, w tym odzieży szkolnej tj. stroje na zajęcia wychowania fizycznego, wynoszą około 170 zł miesięcznie dla każdego z nich.

J. S. (1), która z zawodu jest technikiem usług kosmetycznych, obecnie nie pracuje, jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy i oczekuje na wyznaczenie stażu. Matka małoletnich utrzymuje się ze świadczeń społecznych oraz ze środków pieniężnych uzyskanych ze sprzedaży domu, którego była współwłaścicielem wraz z R. S.. Z tego tytułu każde z nich otrzymało kwotę 220.000 zł.

R. S. pozostaje obecnie w związku partnerskim z J. P. i zamieszkuje wraz z nią i ich wspólnym małoletnim dzieckiem M. S. ur. (...) oraz małoletnią córką J. P. z poprzedniego związku, w wynajmowanym mieszkaniu. Średnie miesięczne koszty utrzymania lokalu wynoszą 2.060 zł, w tym udział pozwanego wynosi 770 zł, w tym 515 zł tytułem udziału samego pozwanego oraz 257 zł tytułem połowy udziału małoletniego M. S.. Średnie miesięczne wydatki na zakup wyżywienia, środków higieny i czystości oraz kosmetyków dla pozwanego, jego partnerki i jej małoletniej córki wynoszą 2.000 zł. R. S. nie choruje przewlekłe i nie przyjmuje na stałe żadnych leków.

Obecnie partnerka pozwanego przebywa w domu na urlopie macierzyńskim i opiekuje się ich małoletnim synem. Koszt utrzymania małoletniego M. wynosi nie mniej niż 1.000 zł miesięcznie.

Pozwany z zawodu jest mechanikiem, jednak od 2021r. prowadzi własną działalność gospodarczą w branży transportowej, w ramach której świadczy na terenie Polski usługi transportowe samochodem ciężarowym. W 2022 r. ojciec małoletnich uzyskał z tego tytułu przychód roczny w kwocie 596.769,78 zł, przy czym jego roczny dochód wyniósł 27.613,33 zł. Natomiast w I kwartale 2023 r. pozwany wykonał usługi za kwotę 372.818,81 zł, a mimo to ostatecznie wykazał stratę w wysokości 4.769,543 zł. W marcu 2022 r. R. S. uzyskał kwotę 220.000 zł z tytułu sprzedaży domu.

Ojciec małoletnich realizuje kontakty z małoletnią J. w sposób ustalony w wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P. z dnia 13.06.2019 r., sygn. akt XIV C 1221/18 tj. co drugi weekend oraz w każdą środę. Zdarza się, że po zrealizowanym kontakcie R. S. wręcza córce drobne kwoty, przy czym miesięcznie jest to około 100 zł. Małoletni T. nie chce spotykać się z ojcem i w związku z tym pozwany nie realizuje z nim kontaktów w ogóle. R. S. przekazuje dzieciom prezenty okolicznościowe, przy czym często mają one formę pieniężną.

R. S. współfinansował naprawę aparatu ortodontycznego małoletniej J., przeznaczając na ten cel kwotę 700 zł. Nadto w okresie od października do grudnia 2022 r. pozwany dokładał się do kosztów korepetycji dzieci, jednak z uwagi na konflikt matką małoletnich, zaprzestał tej formy alimentacji.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: umowy, aneksy, rachunki, faktury, potwierdzenia zapłaty, rozliczenia, polisy, paragony, skierowania, zaświadczenia przedłożone przez stronę powodową /k. 8-24, 91-101/; odpisy orzeczeń sądowych /k. 25-27/; dane z systemu PESEL-SAD /k. 36-43v/; zeznania podatkowe pozwanego /k. 51-61/; wydruki historii rachunków bankowych pozwanego /k. 63-68/; zeznania podatkowe przedstawicielski ustawowej małoletnich powodów /k. 79-90v/; wydruki historii rachunków bankowych przedstawicielski ustawowej małoletnich powodów /k. 102-171/; dokumentacja księgową pozwanego /k. 173/; odpis aktu urodzenia /k. 174/ oraz zeznania J. S. (1) /k. 175-175v, 177-płyta CD/, zeznania R. S. /k. 175v-176, 177-płyta CD/.

W ocenie Sądu zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów J. S. (1) zasługują na miano wiarygodnych w przeważającej części, były bowiem jasne i logiczne, a nadto korelowały z pozostałym zgromadzonym w toku postępowania materiałem dowodowym. W szczególności Sąd dał wiarę matce małoletnich co do stanu zdrowia

powodów, korzystania przez nich z opieki ortodontycznej i aparatów ortodontycznych, a także z korepetycji. Nadto Sąd miał na uwadze, że J. S. (1) przyznała, że wraz z nią i małoletnimi powodami pomieszkuje także jej obecny partner, który dokłada ¼ kosztów utrzymania lokalu.

Zeznania pozwanego R. S. Sąd również oceniał jako wiarygodne w przeważającej części, gdyż były jasne i logiczne oraz korelowały z pozostałym zgromadzonym w toku postępowania materiałem dowodowym. W szczególności jako realne Sąd uznał podawane przez pozwanego koszty utrzymania mieszkania oraz małoletniego M. S.. Nadto Sąd dał wiarę R. S. co do liczby osób pozostających z nim we wspólnym gospodarstwie domowym, co do sposobu realizowania przez niego kontaktów z małoletnimi powodami, a także co do zakresu partycypowania przez niego w kosztach korepetycji T. i J. oraz co do powodów z jakich partycypacji tej zaprzestał.

Treść i autentyczność zebranych w sprawie dokumentów, przy uwzględnieniu wyżej opisanych uwag, nie wzbudziła wątpliwości Sądu, wobec czego uznano dokumenty za wartościowy dowód w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą roszczenia małoletnich powodów był art. 138 k.r.o., zgodnie z którym zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego można żądać jedynie w razie zmiany stosunków. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokojenia potrzeb własnymi siłami. Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 k.r.o. należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowe i majątkowe stron oraz usprawiedliwione potrzeby uprawnionego.

Obowiązek alimentacyjny obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Krewnych w tym samym stopniu obciąża obowiązek alimentacyjny w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym.

Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dzieci wynika z art. 133 § 1 k.r.o., w myśl którego rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie zaś z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiedni do jego wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie. Oznacza to, że im wyższy standard życia rodziców tym na wyższym poziomie powinni oni zaspokajać potrzeby dzieci i gwarantować zaspokojenie nie tylko potrzeb podstawowych, ale i potrzeb na wyższym poziomie. Ponadto ustawodawca w § 2 art. 135 k.r.o. przewidział możliwość wykonania obowiązku alimentacyjnego w całości lub części względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie także poprzez osobiste starania o jego utrzymanie lub wychowanie. W tym wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (por. teza IV i VII uchw. SN z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988r., nr 4, poz. 42 oraz orz. SN z 10.10.1969 r. III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

W przypadku opóźnienia w zapłacie przez zobowiązanego świadczeń alimentacyjnych na rzecz uprawnionego, temu ostatniemu przysługuje nadto roszczenie o odsetki ustawowe za opóźnienie w oparciu o art. 481 § 1 i 2 k.c.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy w pierwszej kolejności Sąd zważył, że od poprzedniego ustalenia wysokości alimentów upłynęły 4 lata, a w tym okresie istotnej zmianie uległa zarówno sytuacja małoletnich powodów jak i pozwanego. Obecnie oboje małoletni uczęszczają do szkoły podstawowej, przy czym małoletni T., który ma 13 lat jest już nastolatkiem, a nadto zamieszkuje wraz z matką w wynajmowanym mieszkaniu, pozostają pod opieką

ortodonty, noszą aparaty ortodontyczne i uczęszczają na korepetycje. Oczywiście jest zatem, że zmianie uległ zarówno zakres usprawiedliwionych potrzeb dzieci jak i wysokość kosztów ich zaspokojenia, co związane jest z naturalnym rozwojem małych dzieci, a także powszechnym wzrostem cen popularnych towarów i usług. Istotna zmiana nastąpiła w tym czasie także w sytuacji pozwanej. W 2022 r. R. S. rozpoczął bowiem prowadzenie własnej działalności gospodarczej, w ramach której wykonuje usługi transportowe samochodem ciężarowym. Nadto ojciec małych dzieci pozostaje w związku partnerskim z J. P., z którego w (...) urodziło się jego kolejne dziecko i wraz z nimi oraz małą córką partnerki z poprzedniego związku, zamieszkuje w wynajmowanym mieszkaniu.

Mając zatem na uwadze powyższe należało uznać, że nastąpiła zmiana okoliczności w rozumieniu art. 138 k.r.o. uzasadniająca ponowne ustalenie wysokości renty alimentacyjnej należnej małym dzieci powodom.

Ostatecznie, w oparciu o cały zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy Sąd uznał, że na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małych dzieci T. i J. rodz. S. niezbędna jest kwota po 1.980 zł miesięcznie dla każdego z nich. I tak kwota 630 zł stanowi udział każdego z małych dzieci w kosztach utrzymania mieszkania. Obliczając ten wydatek Sąd opierał się o zeznania J. S. (1) uznając, że wysokość podanych przez nią opłat odpowiada przeciętnej wysokości tego rodzaju wydatków ponoszonych w 3 osobowych gospodarstwach domowych. Zauważyć zresztą należy, że co do zasady koszty mieszkaniowe podane przez matkę małych dzieci pozostają zbliżone do tych jakie według swoich twierdzeń przeznacza na ten cel pozwany, a twierdzenia J. S. (1) co do aktualnej wysokości opłaty za wywóz odpadów komunalnych potwierdzone zostały dowodem w postaci wyciągu z rachunku bankowego. Nadto Sąd miał na uwadze, że choć powodowie zamieszkują na co dzień tylko z matką, to jednak ¼ wszystkich opłat mieszkaniowych, poza wydatkami na wywóz odpadów komunalnych, pokrywana jest przez partnera J. S. (1), który u niej pomieszkuje. Dalej ustalając wysokość wydatków na wyżywienie małych dzieci Sąd brał pod uwagę wiedzę na temat przeciętnych kosztów zaspokojenie tych potrzeb u dzieci w wieku małych dzieci powodom, posiadaną w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych, wiedzę na temat aktualnych cen popularnych towarów i produktów, posiadaną z własnego doświadczenia życiowego, a nadto fakt, że małe dzieci zamieszkują w 3 osobowym gospodarstwie domowym oraz, że obydwójce korzystają z obiadów szkolnych, których średni miesięczny koszt oscyluje w granicach kwoty 170 zł, czyli około 90 zł na każdego z nich. Część z tych okoliczności pozostawała istotna również przy ustalaniu udziału T. i J. rodz. S. w kosztach zakupu środków higieny, czystości, kosmetyków oraz środków chemii gospodarczej. Powszechnie bowiem wiadomo, że poza osobistymi środkami higieny tj. szczoteczka do zębów, członkowie gospodarstwa domowego współkorzystają z innych produktów tj. płyny do kąpieli, szampony czy balsamy. Nadto każdego z członków gospodarstwa domowego obciąża udział w kosztach zakupu produktów tj. proszek do prania, czy płyny do sprzątnięcia, służą one bowiem do utrzymania czystości i higieny całego gospodarstwa domowego. W ocenie Sądu ustalona przez Sąd wysokość wszystkich tych kosztów odpowiada swoją wysokością zarówno potrzebom dzieci w wieku małych dzieci powodom jak i przeciętnym wydatkom zaspokojenia tych potrzeb w 3 osobowych gospodarstwach domowych, znanym Sądowi w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych. Wydatki na leczenie, w tym leczenie ortodontyczne oraz zakup leków Sąd ustalił mając na uwadze, że wizyty kontrole u ortodonta odbywają się co do zasady co 6-8 tygodni, konieczność wykonania zdjęć RTG uzębienia nie powinna pojawić się częściej niż raz na rok, rutynowe badania krwi małych dzieci mogą być przeprowadzane w ramach NFZ, a małe dzieci nie chorują przewlekłe i nie przyjmują na stałe żadnych leków. Do usprawiedliwionych kosztów utrzymania dzieci Sąd doliczył również kwotę 60 zł tytułem udziału w kosztach zakupu paliwa na dojazdy m.in. do ortodonta, na zakupy czy też w celu załatwienia innych niezbędnych spraw małych dzieci. Kolejno Sąd miała uwadze, że poza podręcznikami, które na tym etapie nauki zapewniane są dzieciom bezpłatnie, uczęszczanie dzieci do szkoły wiąże się z wieloma innymi wydatkami, w tym na zakup wyprawki, uiszczenia opłat czy opłacanie wycieczek szkolnych, zaś kwota 300 zł z programu (...) wystarcza na pokrycie jedynie części z nich. Na zaspokojenie pozostałej części potrzeb małych dzieci z tej kategorii niezbędna jest kwota 60 zł miesięcznie. Natomiast wysokość kosztów zakupu odzieży i obuwi Sąd ustalił przy uwzględnieniu zeznań J. S. (1), która wskazała, że z początkiem roku szkolnego wydaje na ten cel kwotę 2.000 zł, a nadto, że część garderoby wymieniana jest przez nią na bieżąco w ciągu kolejnych miesięcy. Tego rodzaju twierdzenia są zgodne z zasadami logiki oraz z doświadczeniem życiowym. Powszechnie bowiem wiadomo, że odzież zużywa się w miarę użytkowania, a nadto, że dzieci w wieku małych dzieci powodom nadal znajdują się w okresie rozwoju fizycznego, co oznacza, że stosunkowo szybko wyrastają z odzieży i obuwi. Wreszcie co do wysokości

wydatków na zajęcia dodatkowe, korepetycje i rozrywkę każdego z małoletnich Sąd uznał, że zasługują one na miano usprawiedliwionych do kwoty 200 z miesięcznie. Wskazać przy tym należy, że kwota ta stanowi 2/3 kwoty którą na ten cel pozwany przekazywał dobrowolnie w okresie od października do grudnia 2022 r., tj. zanim wszedł w konflikt z matką dzieci. Skoro zaś R. S. dobrowolnie przysyłał matce dzieci środki na opłacenie korepetycji dla nich, oznacza to, że sam uznawał je za usprawiedliwione wydatki. Z drugiej strony oznacza to także, że jego sytuacja majątkowa była na tyle dobra, że mógł sobie pozwolić na czynienie tego rodzaju wydatków. Godzi się też zauważyć, że w swej odpowiedzi na pozew ojciec małoletnich sam uwzględnił w usprawiedliwionych kosztach utrzymania małoletniej J. kwotę 120 zł tytułem zajęć dodatkowych. Należy zaś pamiętać, że w ramach obowiązku alimentacyjnego rodzice zobowiązani są nie tylko zaspakajać podstawowe potrzeby życiowe małoletnich dzieci, ale w miarę możliwości winni także zaspakajać potrzeby wyższego rzędu, w tym te związane z możliwością korzystania z zajęć dodatkowych, rozrywki, korepetycji itp. Nie można jednak pozwolić na to, by czynili to wedle własnego upodobania lub w zależności do tego czy ich relacje pozostają poprawne czy też nie. Argument ten znajduje zresztą zastosowanie również do pozostałych kosztów utrzymania małoletnich powodów. W toku postępowania R. S. podnosił bowiem, że zdarzało się, że przekazywał matce małoletnich dodatkowe środki pieniężne m.in. na naprawę aparatu ortodontycznego małoletniej J. czy na zakup wyprawki. O ile takie postępowanie pozwanego należy ocenić pozytywnie o tyle należy mieć na uwadze, że co do zasady kwoty te przekazywane były przez R. S. okazjonalnie, a nie stale i co do zasady służyły na pokrycie incydentalnych wydatków tj. naprawa aparatu ortodontycznego. Dotychczasowa postawa pozwanego, jego złe relacje z matką małoletnich i istniejący między nimi konflikt, nie dają zaś podstawę do przyjęcia, że zawsze będzie on partycypował w ponadstandardowych kosztach utrzymania dzieci, bez względu na aktualny stan jego relacji z J. S. (1). Tym samym nie można się godzić by wysokość kosztów utrzymania małoletnich, ponoszonych stale lub powtarzające się w tych samych okresach, była ustalana przy uwzględnieniu kwot przekazywanych przez pozwanego incydentalnie i w zależności od jego nastroju.

W pozostałym zakresie wydatki wskazywane przez stronę powodową nie zostały uwzględnione w usprawiedliwionych kosztach utrzymania żadnego z małoletnich powodów albowiem ich ponoszenie nie zostało udowodnione ani co do wysokości ani co do zasady.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, w zakresie w jakim dochody z majątku dziecka nie wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Obowiązek ten obciąża rodziców małoletnich w stopniu uzależnionym od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców (art. 135 § 1 k.r.o. oraz art. 129 § 2 k.r.o.).

Jest bezsporne, że małoletni T. i J. rodz. S. z uwagi na wiek, nie są w stanie samodzielnie zaspokoić własnych potrzeb, a co za tym idzie obowiązek ich utrzymania obciąża ich rodziców.

Matka małoletnich częściowo realizuje swój obowiązek alimentacyjny wobec dzieci poprzez osobiste staranie o ich utrzymanie i wychowanie. Mając jednak na uwadze wiek małoletnich, fakt że uczęszczają oni do szkoły, J. S. (1) winna również pieniężnie partycypować w kosztach utrzymania dzieci. Przedstawicielka ustawowa jest osobą zdrową, nie posiadającą orzeczenia o niepełnosprawności lub niezdolności do pracy, a z zawodu jest technikiem usług kosmetycznych. W tych okolicznościach, biorąc pod uwagę wiedzę na temat aktualnej sytuacji na rynku pracy, w tym na temat wysokości wynagrodzeń proponowanych dla osób z różnymi zawodami, a także dla osób bez zawodu, posiadaną w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych, w toku których konieczne było zasięgnięcie informacji w Powiatowych Urzędach Pracy Sąd uznał, że możliwości zarobkowe J. S. (1) w rozumieniu art. 135 § k.r.o. oscylują w granicach minimalnej płacy krajowej tj. 3.490 zł brutto miesięcznie. Z uzyskiwanych przez siebie środków winna ona zaś, zgodnie z zasadą równej stopy życiowej, pokrywać swoje usprawiedliwione potrzeby oraz łożyć na utrzymanie wszystkich swoich małoletnich dzieci.

Jest oczywiste, że także pozwany, będąc świadomy ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem dzieci powinien w pełni wykorzystać swoje możliwości zarobkowe i majątkowe oraz w sposób odpowiedni gospodarować posiadanymi środkami. Nadto zaznaczyć należy, iż obowiązek łożenia na zaspokojenie potrzeb dzieci jest obowiązkiem szczególnym, którego realizacja powinna wyprzedzać wszelkie inne zobowiązania, czemu

ustawodawca niejednokrotnie dał wyraz w przepisach. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą dzieci mają w każdej sytuacji prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Oznacza to, iż oboje rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne, w których sami żyją (por. uch. SN z 16.12.1987 - III CZP 81/86 - OSNC 1988, z. 4 poz. 42).

W toku postępowania ustalono, że pozwany prowadzi własną działalność gospodarczą w branży transportowej, w ramach której sam świadczy usługi transportowe samochodami ciężarowymi. Co prawda z dokumentów księgowych oraz zeznań podatkowych, przedłożonych przez R. S. do akt sprawy wynika, że w 2022 r. jego średni miesięczny dochód z tego tytułu wynosił około 2.300 zł, a w bieżącym roku podatkowym pozwany wykazywał nawet stratę, jednak w ocenie Sądu dokumenty te nie obrazują faktycznych możliwości zarobkowych ojca małoletnich powodów. Przede wszystkim wskazać należy, że gdyby faktycznie dochody pozwanego nie przekraczały kwoty 2.300 zł miesięcznie, to po opłaceniu alimentów w dotychczasowej wysokości tj. w kwocie 1.710 zł, na pokrycie jego własnych kosztów utrzymania pozostawałby mu zaledwie kwota 590 zł. Jak zaś wynika z przedłożonych do akt sprawy wyciągów z rachunków bankowych pozwanego, każdego miesiąca na same raty kredytów przeznacza on 1.535,92 zł (k. 63). Co więcej pozwany sam podnosił, że poza alimentami przekazywał matce małoletnich dodatkowe środki na korepetycje dzieci czy wyprawkę, a samym dzieciom również wręczał drobne kwoty tytułem kieszonkowego. W świetle tych okoliczności twierdzenia pozwanego co do wysokości jego dochodów uznać należy za absurdalne. Z tych względów ustalając możliwości zarobkowe pozwanego Sąd opierał się o wiedzę na temat przeciętnej wysokości wynagrodzenia dla osób zatrudnionych jako kierowcy z prawem jazdy kat. B, C+ i E oraz dla osób bez zawodu, posiadanych w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych, w toku których zasięgał informacji w tym zakresie w Powiatowych Urzędach Pracy w W. oraz powiatach ościennych i ostatecznie uznał, że możliwości zarobkowe pozwanego w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. oscylują w granicach co najmniej kwoty 6.500 zł brutto miesięcznie, czyli około 4.700 zł netto miesięcznie. Należy bowiem wskazać, że jeśli obecnie pozwany faktycznie osiąga zarobki na poziomie 2.300 zł miesięcznie, to w ocenie Sądu nie wykorzystuje on w pełni swoich możliwości zarobkowych. Przy tak niskich dochodach, a tym bardziej osiągając stratę w działalności, bardziej ekonomicznie uzasadnione jest bowiem by pozwany zakończył swoją działalność i podjął pracę na podstawie umowy o pracę, tym bardziej mając świadomość konieczności łożenia na utrzymanie aż trójki małoletnich dzieci.

Z takich dochodów pozwany, według zasady równej stopy życiowej, winien pokrywać usprawiedliwione koszty własnego utrzymania, oraz przyczyniać się do zaspokojenia potrzeb małoletnich dzieci. W toku postępowania ustalono, że poza małoletnimi powodami pozwany posiada na swoim utrzymaniu syna z obecnego związku (...) ur. (...) W toku swoich zeznań pozwany sam wskazał, że na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb tego dziecka niezbędna jest kwota 1.000 zł. Skoro zaś najmłodszy syna pozwanego zamieszkuje z nim i w związku z tym R. S. spełnia swój obowiązek alimentacyjny względem niego także poprzez dokładanie osobistych starań o jego wychowanie, finansowe nakłady na jego utrzymanie powinny go obciążać jedynie w połowie. Mając nadto na uwadze, że pozwany jest osobą zdrową, nie przyjmuje na stałe żadnych leków oraz nie posiada żadnych szczególnych wymagań, w tym zakresie higieny, żywienia czy leczenia, na pokrycie jego udziału w kosztach utrzymania lokalu mieszkalnego, w wydatkach na zakup wyżywienia i środków higieny i czystości oraz zakup odzieży i obuwia a także opłacenie telefonu, wystarczając winna być kwota około 1.700 zł miesięcznie. R. S. sam bowiem zeznał, że zamieszkuje obecnie ze swoją partnerką i ich wspólnym synem a także z córką J. P. z poprzedniego związku, a zatem jego gospodarstwo domowe liczy 4 osoby. Wszelkie wydatki związane z utrzymaniem lokalu mieszkalnego obciążają zaś wszystkie zamieszkujące go osoby w częściach równych. Pozwany nie jest zobowiązany do łożenia na utrzymanie córki swojej partnerki ani też co do zasady samej partnerki, a przynajmniej jego obowiązek w zakresie zaspokajania potrzeb J. P. nie wynika z przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Co prawda pozwany mógłby wskazać, że obowiązek przyczynianie się przez niego do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb tych osób jest zgodne z zasadami współżycia społecznego, podkreślić jednak należy, że nawet wtedy obowiązek ten nie wyprzedzałby obowiązku alimentacyjnego R. S. wobec jego własnych małoletnich dzieci. Nadto zauważyć należy, że zgodnie z ustalonym w judykaturze podglądem, wszelkiego rodzaju zobowiązania finansowe, obciążające pozwanego z tytułu spłaty kredytów konsumenckich, nie są brane pod uwagę przy ustalaniu obowiązku alimentacyjnego, obciążającego go na rzecz małoletnich dzieci.

Mając zatem na uwadze, że możliwości zarobkowe pozwanego ustalone zostały na poziomie kwoty 4.700 zł netto miesięcznie, a koszty zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb na poziomie kwoty 2.200 zł miesięcznie (w tym 500 zł tytułem kosztów utrzymania małoletniego M. S.) Sąd uznał, że podwyższone alimenty w kwocie po 1.200 zł miesięcznie na rzecz małoletniego T. S. oraz w kwocie po 1.200 zł na rzecz małoletniej J. S. (2), leżą w granicach możliwości zarobkowych pozwanego. Alimenty te stanowią nieco ponad 60% całkowitych kosztów utrzymania każdego z powodów. Obciążając R. S. obowiązkiem ponoszenia kosztów utrzymania małoletnich T. i J. w takim stopniu z jednej strony Sąd miał na uwadze, że pozwany w przeciwieństwie do matki małoletnich, nie sprawuje bezpośredniej pieczy nad dziećmi, a z drugiej strony, że z uwagi na swój wiek, małoletni nie wymagają już tak intensywnej opieki jak młodsze dzieci, a co za tym idzie ilość czynności opiekuńczo-wychowawczych i czasu jaki matka małoletnich musi poświęcać na osobiste starania o ich wychowanie i utrzymanie jest również mniejsza.

W ocenie Sądu alimenty w ustalonej powyżej kwocie nie tylko odpowiadają zasadzie równej stopy życiowej rodziców i dzieci, ale też pozostają w zakresie możliwości zarobkowych pozwanego. Nawet bowiem po uiszczeniu każdego miesiąca kwoty łącznie 2.400 zł tytułem alimentów, pozostała do dyspozycji R. S. kwota, będzie wystarczająca dla pokrycia zgodnie z zasadą równej stopy życiowej jego usprawiedliwionych kosztów utrzymania jego oraz partycypowania w kosztach utrzymania małoletniego M. S..

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt 1 i 2 sentencji wyroku, w pozostałym zakresie oddalając powództwo o podwyższenie alimentów (pkt. 3).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. art. 113 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2023 r. poz. 1144 ze zm.), a także § 2 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz.U. z 2015 poz. 1800 ze zm.) obciążając pozwanego kosztami procesu w całości. W niniejszej sprawie strona powodowa wygrała bowiem sprawę w 92,31 % a pozwany w 7,69 %. W związku z tym Sąd zasądził od pozwanego R. S. na rzecz małoletnich powodów kwotę 3.600 zł tytułem kosztów procesu oraz na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.560 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu od uiszczenia której strona powodowa była zwolniona z urzędu (pkt 4 i 5).

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w pkt 1, zasądzającym alimenty, nadano z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Dariusz Ratajczak